

[Connie Hedegaard]

Da Socialdemokratiet under de overståede regeringsforhandlinger gav udtryk for lignende tanker, burde det vel være muligt at få et fremadrettet arbejde i gang med udgangspunkt i Danmarks NATO-medlemskab, i den aktuelle internationale sikkerhedspolitiske situation, i ændringerne i vores nærområde og i de aktuelle behov i vores hjemlige forsvar.

Det Konservative Folkeparti ønsker et så rationelt, effektivt og moderne fungerende forsvar som overhovedet muligt, et forsvar, hvor rammer og indhold står i et rimeligt forhold til hinanden, et forsvar, hvor vi i fællesskab med vore allierede søger en stadig bedre ressourcenyttelse og en stadig bedre arbejdsdeling.

Vi håber, at en forsvarskommission kan tage fat også på disse overordnede problemer og ikke kun fokuserer på de helt aktuelle akutte behov i dansk forsvar. Dermed kunne en sådan kommission give et vægtigt bidrag til atter at få de saglige argumenter i centrum af forsvarsdebatten.

Da vi tror på, at der kan komme noget fornuftigt ud af et sådant kommissionsarbejde, mener vi også, det er rimeligt, at Folketinget ikke på forhånd binder kommissionen til politisk definerede slutmål, f.eks. hvad det økonomiske angår. Set med vore øjne er det derfor ulogisk, hvis Folketinget f.eks. ved en 4-årig nulløsning, som jo er det, Socialdemokratiet reelt arbejder for, lægger forsvarspolitikken fast uden om kommissionen.

Derfor forstår vi ikke, at forsvarspositive partier kan have nogen interesse i at støtte dette taktiske spil. Enhver, der har fulgt forsvarsdebatten, kender den egentlige baggrund for Socialdemokratiets forslag og ved, at Socialdemokratiet kunne have sikret sig et forsvarsforlig ved mere konstruktive bidrag.

På grund af den tidligere fastlåste situation er vi nu her, hvor det for Det Konservative Folkeparti gælder om at få det bedst mulige ud af situationen, hvilket bl.a. kræver en forstandig udmøntning af den økonomiske ramme for svaret i 1989, og vi håber naturligvis, at Socialdemokratiet er interesseret i at gå med ind i et sådant samarbejde.

Samtidig håber vi så, at en forsvarskommission giver dansk forsvarsdebat det skub fremad, som vi alle, uanset forskellige ønsker og holdninger, burde være interesseret i at give forsvarsdebatten.

Pelle Voigt (SF):

I Socialistisk Folkeparti hilser vi det foreliggende forslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, velkommen, fordi det er et meget interessant forslag, der bidrager til at sætte fokus på den kendsgerning, at Danmark nu har en regering, som er fuldstændig ude af stand til at enes om forsvarspolitikken. Egentlig finder vi det utroligt, at der efter en valgkamp, der handlede om nøgleordet troværdighed, dannes en regering, som er helt ude af stand til at træffe blot de simpleste små beslutninger, for slet ikke at tale om en samlet beslutning om noget så væsentligt som Danmarks forsvarspolitik. Det afslører det socialdemokratiske forslag jo på en meget effektiv måde, og derfor bør det hilses velkommen.

Jeg synes, vi skal bruge debatten om det socialdemokratiske forslag til at prøve at få skabt en lille smule orden i den forvirring og de tåger, som er udgået af den sidste tids forsvarspolitiske debat, og prøve at finde ud af, hvor vi egentlig står, og hvad det er, der foregår.

Når man lytter både til ministeren og til den konservative ordfører, er det jo, som om vi nu har flyttet os til en helt anden planet i forhold til den planet, vi boede på før valget. Dengang blev der lavet kulegravning, alting lå klart, og alle forhold var behørigt belyst med henblik på at få indgået et forsvarsforlig. Alle havde deres argumenter rede, og der var ingen som helst tvivl om, hvad de forskellige mente. Alt var i den skønneste ro og orden.

Nu forstår jeg på forsvarsministeren, at denne kommission ikke er sådan et taktisk kunstgreb eller en hjørnesparksmodel, som skal afløse en egentlig seriøs diskussion og en beslutning i regeringen om, hvad det er for en forsvarspolitik, man går ind for. Næ, det er en saglig nødvendighed, fordi der er en række forhold, der ikke er afklaret. Det er fuldstændig nye toner, men jeg må sige, at det er toner, som vi da i høj grad er enig i. Det er vores absolutte opfattelse, at der er mange forhold, der ikke er afklaret, og at det kan være dybt fornuftigt at få en afklaring.

Men på dette punkt er regeringens signaler jo også meget uklare. Hvad er det egentlig, man vil? Hvad er det for en type kommission, man forestiller sig, og som man øjensynlig har truffet beslutning om mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre?